

[Niels Helveg Petersen]

Jeg må sige, at jeg morede mig over hr. Poul Schlüters indledning. Hr. Poul Schlüter beklagede, at både statsministeren og han selv havde været forhindret i at være til stede i formiddags af tvingende grunde. Jeg ved jo, at statsministeren har været til nedrustningsmøde – desværre måske især til oprustningsmøde – men jeg har ikke hørt noget om, at hr. Poul Schlüter har haft så tvingende grunde. Jeg vil gerne sige fra det radikale venstres side, at vi ville være noget betænkelige, hvis netop hr. Poul Schlüter rejste til oprustningsmøde.

Den samling, som nu er ved at være slut, har jo på traditionel vis, når det drejer sig om en række af de større lovgivningsområder, været præget af godt samarbejde mellem folketingets partier. Det meste af den større lovgivning er gennemført med stor tilslutning. Det gælder pensionsforbedringerne, det gælder indsatsen mod langtidsledigheden, det gælder anden arbejdsmarkedslovgivning, alt sammen lovgivning, som vi fra det radikale venstres side kun har grund til at være tilfreds med. Men der er nogle skønhedspletter på samlingens resultater, som jeg vil nævne.

Der er for det første registerlovgivningen. Det er et nyt lovgivningsområde, som det er vigtigt at starte rigtigt. Vi er i det radikale venstre skuffet over, at denne nye lovgivning ikke er startet på et bedre grundlag, end det er sket. Vi er bange for, at den lovgivning, der er gennemført, er forældet allerede fra sin start. Vi er skuffet over, at det ikke kunne lade sig gøre at vinde stærkere gehør for radikale synspunkter i denne sag.

Vi er ligeledes skuffet over de udspil, der kom fra regeringens side på radioområdet og med hensyn til reform af retsplejeloven. Det er begge områder, der ikke nåede igennem til lovgivning, og jeg vil sige: godt for det!

Vi er også skuffet over, at der i samlingens slutspurt er gennemført en landbrugslov, som det radikale venstre ikke kan tage medansvar for. Vi mener ikke, at de rammer, der hermed lægges for landbrugserhvervet i de kommende år, er tilfredsstillende. Vi er særlig utilfredse med nogle af de administrative bestemmelser, som følger loven op. Det er bestemmelser om, at hvis man opfylder bopælspligt og hovederhvervskrav, så kan man komme uden om uddannelseskriteriet ved at eje ejendommen i 4 år og lade den drive ved bestyrer. Også sammenlægningsbeløbsgræn-

sen på 700.000 kr. er utilfredsstillende, set fra vores synspunkt. Vi vil følge den videre udvikling på dette område og se efter muligheder for at forbedre lovgivningen på området.

Mens lovgivningen som sådan, når man ser samlingen igennem, er middelstor og middelgod, så bærer den til gengæld ikke præg af stor fornyelse. Der sker i disse år i samfundet store forandringer, som folketinget i den forløbne samling ikke har taget fat på. Det skinner ganske særligt i øjnene, at ledigheden er så stor. Vi gennemførte i august en beskæftigelsesplan for 3 år til en udgift af 10 mia kr. Vi vidste allerede dengang – og det er blevet bekræftet til overmål siden – at denne beskæftigelsesplan i sig selv ikke kunne løse arbejdsløshedsproblemet.

Vi ved, at der i den statistik, vi har om arbejdsløsheden, er mangler. Man er ved at forbedre den. Vor viden om de forskydninger, der sket på arbejdsmarkedet med øgede erhvervsfrekvenser og tilpasningsproblemer, er ikke fuldt tilfredsstillende, og derfor dækker ledighedstallene over mange forskellige tendenser. Men én ting dækker ledighedstallene i hvert fald ikke over, og det er, at et meget stort antal, og vist desværre et stigende antal af de helt unge går ledige. Der er på dette område ikke sket tilstrækkeligt i denne samling. Vi har ved de tiltag, der er gennemført, måske skaffet arbejde til nogle hundrede eller nogle tusinde, men ikke til nogle titusinder af unge, og det er det, der er problemet for os.

De problemer, vi har, er ikke fuldt ud selvskabte, men den svage økonomiske aktivitet i udlandet betyder, at et opsving i udlandet ikke kommer os til hjælp og hjælper os med at klare vores betalingsbalanceproblemer og beskæftigelsesproblemer. Det er vores egen opgave, vores egen forpligtelse. Indkomstpolitik og indkomstpolitik og atter indkomstpolitik er det middel, som vi må tage i anvendelse for at bekæmpe de økonomiske vanskeligheder. Det er sagt til trivialitet, men det bliver det ikke mindre rigtigt af.

Jeg vil gerne sige til hr. Gert Petersen, som harcelerede over, at jeg skulle have opgivet den gamle tese om, at det ikke drejer sig om, hvem man samarbejder med, men hvad man gennemfører, at det gælder fuldt ud for os endnu. Det drejer sig i den økonomiske politik om indkomstpolitikken. Hr. Gert Petersen kan i sit eget indlæg og i det indlæg, vi har